Uçmanın Sonu

— *ÖNDER_34* · 08 Ocak 2018

Çeşit çeşit parfümlerin var idi
Kış aylarında bile
Yaz çiçekleri gibi
Koku yayardın etrafına
Bakmazdın dengin olmayana
Davul bile dengi dengine çalar derdin

Saçların sarıydı düşerdi omuzdan aşağı
Boyun bir doksandı alımlıydın
Aynı zamanda zengin babanın kızıydın
Deniz manzaralıydı evin
Gündüz güneşi gece doğan ayı
Seyrederdim yıldızlar eşliğinde

Ben tıklım tıklım dolan dolmuşa binerdim
Sen son model arabana
Aramızdaki farkı gösterirdin bana
Bir daha yanıma yaklaşma dercesine
Maksadım sadece merhaba demekti
Sana aşık olmak bile aklımda geçmezdi

Ben olduğum semte kaldım
Sen ise daha güzel mekanlara göç ettin
Arada uzun yıllar geçti
Unutmuştum adını simanı
Taki geçen seneye kadar
Bir hotel e iş baş vurusu yapacaktım

Baktım biri sesleniyor ardımda
Sesde tanıdık gelmiyordu
Dönüp baktım bana seslenin yüzüne
Ama bir türlü tanıyamadım
O zaman ezberimdeki adın süslü vitrindi
Sordum kimsin diye sustu

Sonra kendini tanıttı
Hani bana süslü vitrin derdin
Ordan kendisini tanıdım
Hayatın acımazsılığı onu tuş etmişti
Yinede sevinmedim o düşmüş haline
İnsan olana be dua yakışmaz diline

Uzun uzun anlattı başında geçenleri
Ne eski varlığı kalmıştı
Nede bir doksan boyu ile alımlı hali
Tek kendisine kalansa ise sağlığı
Şükür et dedim bu haline
Sağlığın güç veriyor sana bu hayat mücadelesinde